

Solidarizita

S.O.C.

novembre - 1.972

ANALISI DEL MOMENT:

El Conveni de "SEAT" ha sigut acollit per certa gent amb signes triunfalistes i s'ha presentat com una victòria del moviment obrer. Evidentment és una victòria del m.o., però no sols és això. A nosaltres en canvi ens ha induït a fer una anàlisi de les motivacions que han incidit en la consecució d'aquest conveni, motivacions que en conjunt ens han de fer reflexionar per tal d'anar trobant solucions de cara als futurs plantejaments.

Nosaltres creiem que tot triunfalisme basat en la consecució de reivindicacions materials és equivocat i dona una imatge ben pobre del que ha de ser el moviment obrer. Una victòria, per nosaltres es tota conquesta socio-política que facilita el dret de REUNIO (Assemblees a les fabriques), d'ASSOCIACIO (Sindicats lliures) i d'EXPRESSIO (premsa obrera) i que pas a pas, ens acostarà al control i gestió dels mitjans de cultura i de producció i possibilita l'autogovern de la classe obrera.

No se'ns escapa pas el cumul de dificultats que planteja enfocar la lluita sota aquest prisma, però plantejar-la només amb la finalitat d'aconseguir millores salarials, és anar integrant a la classe obrera a la política de "consum" del capitalisme. Cal trobar camins i fórmules que ens fagin veure a tots plegats altres aspectes de la lluita obrera, però en un llenguatge realista i concret, desprovist de tòpics i de plantejaments inassequibles a la majoria de la classe obrera.

- 2 -

El conveni de Seat, ha sigut de clar estil neocapitalista europeu. El seu plantejament està dins els canons de l'anomenada política d'empresa. Se suposa que el cost que el conveni significa a l'Empresa representa d'un 15% a un 20% més del total de les pèrdues que va tenir la Seat amb les vagues i incidents de l'any passat.

SEAT necessita a tot preu pau laboral i presentar, de cara als treballadors, una nova visió de l'empresa, oberta a la col.laboració, al diàleg, a l'entesa; primer per tal de poder augmentar la producció i cobrir la demanda del mercat interior, i en segon lloc, per exportar en un termini de dos anys 100.000 unitats anuals.

La importància d'aquest conveni en el pla més general és evident, ja que servirà de PAUTA de negociació en els sectors més dinàmics i en situació d'expansió per un costat i en els que se suposa l'existència d'ORGANITZACIO OBRERA amb capacitat per plantejar problemes de tipus salarials. Aquesta línia preten també treure tota la iniciativa reivindicativa en els grups polítics i sindicals, d'acord amb el text de la famosa ORDEN INTERNA distribuïda el novembre del 1.971 pel Ministeri del Treball als Governadors Cívils i Delegats Provincials de Sindicats, aspectes aquests que queden englobats dins d'una POLITICA LABORAL GENERAL que entra de ple a vetllar per l'ORDRE PUBLIC, intentant amagar la imatge de la repressió armada que s'anarà convertint practicament en quotidiana: SEAT, VIGO, PAIS BASC, FERROL, MADRID, GRANADA, etc... en són exemples ben clars. En resum s'intenta presentar als ulls d'Europa una Espanya on l'ESTABILITAT LABORAL s'evidencia i per tant és terreny adobat per l'in-

versió de capital estranger.

En aquest sentit cal assenyalar el viatge del Ministre d'Indústria a Suïssa per reunions de treball amb BANQUERS I HOMES DE NEGOCIS, amb la finalitat d'interessar-los en la inversió en els sectors punters de la indústria del país, tot ponderant les excel·lències de la "pau laboral" i les grans desgravacions que s'ofereixen als inversors.

Ens hem de referir, com no, al viatge de Henry Ford, interessat en la instal·lació d'una factoria per a la producció de 300.000 vehicles totalment dedicats a l'exportació. Per altre costat, General Motors va desplaçar fa poc temps, personal directiu per tal de veure sobre el terreny la possibilitat d'instalar una factoria. La TOYOTA japonesa, té obert un despatx a Madrid i s'ha establert com a Societat Anònima en el Registre Mercantil per a construir en el futur tota una gamma de vehicles industrials, esportius i comercials. Però, no és sols el sector automobilístic l'interessat en invertir; també hi han potents grups en sectors com el químic, l'electrònic, el petroquímic, etc...

¿ Quin significat pot tenir aquest desplegament de grans firmes per tal de situar-se dins de l'actual Estat Espanyol?

Aparentment pot ser degut al MERCAT COMU EUROPEU. Veiem el perquè: Es cosa sabuda que els salaris a Espanya, en general són molt més baixos que a Europa i USA. La ma d'obra si se la prepara és prou competent, i a més a més, existeix la gran "bicoca" d'un "Sindicato" (CNS) controlat per

El M.C.E. comporta a curt i mig termini una política laboral, social i econòmica comu, o sigui, una racionalització del capitalisme. Però també la creació d'uns SINDICATS MULTINACIONALS amb plantejaments conjunts, en els diversos països, restant mobilitat al capital i obligant a concessions de diversos tipus, fent cada dia menys rentable la gestió i limitant l'expansió.

No és doncs d'estranyar que, principalment les grans companyies automobilístiques que tenen fàbriques a Espanya, estiguin ampliant les factories i preparant la fabricació exclusiva de models destinats als països d'origen, per tal de poder seguir subministrant vehicles en els seus mercats, en el cas de que vagues d'importància paralitzessin la producció.

Per acabar, voldriem fer una crida d'atenció a tots els militants del moviment obrer a que entre tots ens anem plantejant a curt i mig termini tota aquesta nova problemàtica.

EL CAPITAL INTERNACIONAL ESTA JA UTILITZANT EL NOSTRE PAIS COM A PLATAFORMA DE LLANÇAMENT COMERCIAL VERS EUROPA, i el que potser és encara més greu ES QUE PRETEN CONVERTIR A LA CLASSE OBRERA DEL PAIS EN "L'ESQUIROL D'EUROPA".

(Certament caldrà en números següents anar ampliant i aprofundint tota aquesta temàtica).

E L G A S.

El dia 6 de març d'aquest any, va esclatar un edifici al carrer Santa Amèlia. Set mesos després el Govern deia que no es podia informar sobre res d'aquesta explosió doncs era "secreto del sumario". Hi havien hagut 18 morts i les famílies que varen quedar sense vivenda foren varies.

El dia 29 d'octubre va esclatar un edifici del carrer Ladrilleros, (Sants), 14 morts i varies famílies sense vivenda. Dos dies després el Governador civil informava que havia sigut una explosió de GAS NATURAL. Ràpidament es prenen mesures contra la continuació d'instal·lacions, posteriorment atenuades.

L'endemà de l'explosió de Ladrilleros, l'Agència CIERA (agència Oficial del Govern) informava a tothom que, després d'unes investigacions fetes, era ja segur que l'explosió de Santa Amèlia TAMBE era de GAS NATURAL.

ANALIST DELS FETS:

===== Ningú es creu que l'explosió de Santa Amèlia fos NOMES de Gas Natural. Hi havien explosius al pis d'un destacat home del Règim, amic dels ultres d'En Blas Piñar. Per què durant tants mesos no s'ha informat de res d'allò? - Perque afirmar només la culpabilitat de GAS Natural no ho hagués acceptat ningú. I per no haver d'explicar que feien els explosius a casa d'un metge, es prefereix pel Govern no parlar tampoc de les males instal·lacions de Gas Natural. Què això pot continuar posant en perill la vida de molts ciutadans?

Més important que la vida d'aquest ciutadans són els interessos del Règim! No pot desconfiar-se d'unes autoritzacions donades pel Ministeri d'Indústria !! No pot fer-se quedar malament a una empresa com GAS NATURAL regida per un íntim amic d'En Lopez Bravo (ni tampoc interessa que s'acabi parlant dels mil·lions que s'han donat per l'empresa d'En Duran Farell a qui ha conseguit la concessió del Gas de Libia. .) Millor deixar passar temps que, mica en mica, ho esborra tot.

Però hi ha la segona explosió d'importància a Ladrilleros (entre tant n'hi havien hagut d'altres però sense conseqüències massa importants), i aleshores la situació pel Règim canvia: Ni es pot amagar per més temps les precàries instal·lacions del Gas Natural i, per altra banda (i això és el detall més important pel Règim) es pot crear, com efectivament es crea, un clima contra el gas natural que acceptarà qualsevol explicació de l'altra explosió de Santa Amèlia, i aquella certesa de que allà hi havien explosius d'algun grup ultra fanàtics del totalitarisme, es pot fer desaparèixer. I aleshores els homes del govern, ataquen a Gas Natural per tal de justificar-se ells mateixos.

El que es veu clar és, que l'oligarquia-capitalista-fascista s'en fot de la seguretat, de la tranquil·litat dels habitants de Barcelona, i de les altres poblacions on s'hi pugui anar instal·lant el Gas? Això, pels plans del fascisme totalitari, no té massa importància !!

CAL EXIGIR, DONCS, LA SEGURETAT DE LES INSTAL·LACIONS DE GAS NATURAL. I QUE ES PROHIBEIXI L'EXAGERAT AUGMENT DEL PREU, PERO CAL TAMBE EXIGIR -

LA VERITAT SOBRE L'EXPLOSIÓ DE SANTA AMELIA. QUE ELS CULPALES DE LA MORT DE CONCIUTADANS NOSTRES, REBIN EL CASTIG QUE ES MEREIXEN, SIGUI QUI SIGUI!!

UN ASPECTE IMPORTANT A REMARCAR ES EL DE QUE UNICAMENT LA PRESSIO POPULAR PODRA ACONSEGUIR QUE AQUESTES EXIGENCIES SIGUIN TINGUDES EN COMPTE, com ja ho comencen a demostrar ben clarament ELS RESULTATS DE LES ACCIONS AL BARRI DE SANTS.

=====

----- ASEMBLEA DE CATALUNYA -----

R I P O L L:

La celebració del primer aniversari de la sessió inaugural de l'Assemblea de Catalunya mereix a la vegada que un comentari una anàlisi sobre les conseqüències i possibilitats d'aquests tipus d'actes.

Es evident que s'aconseguí l'ambient de festa i d'afirmació que es pretenia, malgrat que la Guàrdia Civil impedí l'entrada a la població d'una sèrie d'autocars, malgrat que tanquessin totes les portes del Monestir al migdia, malgrat la seva presència constant durant tot el dia, malgrat que a partir de quarts de cinc de la tarda en que començaren a fer circular a les 2.500 persones congregades davant el Monestir i les "acompanyaren" fins a la sortida del poble ho feren amb les armes a la mà i a punt de funcionament, que contrastava amb l'actitut totalment pacífica de la gent que convertí la jornada finalment en una ocupació pacífica dels centres neuràlgics de la població.

Cal remarcar alguns aspectes interessants d'aquesta JORNADA D'AFIRMACIO NACIONAL I DEMOCRATICA:

L'ambientació del viatge donada per les abundant pintades al llarg de la carretera.

La presència massiva de joventut que demostrà clarament que no es tractà pas d'una postura folklorista o simplement sentimental sinó d'una clara posició d'avenç en la lluita unitaria de masses.

Tampoc es pot pas parlar que fos una concentració de tipus exclusivista sino tot el contrari, doncs junt a la presència d'elements representants d'una gamma ampla d'ideologies polítiques es feu notà de forma ben ostensible la representació del món obrer. Un exemple suficientment explícit ho es la forta participació d'immigrants plenament incorporats als anhelis de lluita representats per l'Assemblea.

Es també molt remarcable l'actitut que fou adptada en tota la jornada per la totalitat dels presents en el sentit de no convertir l'acte en un enfrontament però si en una afirmació d'unes idees clarissimament definides a l'Assemblea de Catalunya. L'enfrontament només podia venir, com sempre, per l'actitut repressiva del règim franquista.

S'ha de fer esment de l'inoperància absoluta de les "forces

de l'ordre" que es veieren impotents per impedir la celebració i que fins i tot amb la seva acció contribuï a "l'ocupació" de Ripoll, ja que foren completament incapaços de disoldre la manifestació i més aviat "l'encarri-laren".

Analitzant somerament els resultats de la concentració d'aquest 12 de novembre a la capital del Ripollès., cal situar en primer lloc l'importància que tenen aquests actes de tipus massiu que representen la gradual ascensió en el camí de la lluita unitària superant el nivell de les declaracions i octavetes, indiscutiblement necessàries i convenients, però que moltes vegades poden donar la sensació de capelletes inoperants quan la realitat ens està demostrant que la necessitat de la convergència en la lluita contra el franquisme és avui un anhel ampliament compartit per les masses populars.

No volem pas ser triunfalistes, doncs també cal dir que l'existència d'una certa ambigüetat en l'elaboració del programa de la diada com evidentment també la desorganització existent dies abans en el sentit d'ignorar-se exactament en molts ambients els fets a celebrar i el desconeixement que hi havia en determinades comarques i ambients de la significació específica són elements que fan en el fons més evidents les ansies d'aquesta lluita unitària per la democràcia i la llibertat.

Finalment creiem que una anàlisi més acurat del RIPOLL-72 i més ampliament de la tasca realitzada per l'Assemblea durant tot aquest primer any ens ha de portar a situar les possibilitats i perspectives de lluita unitària en unes formes cada vegada més actives, convergents i determinants.

- 10 -

Creiem que són aspectes a començar a tractar ja a partir d'ara i de cara a un futur ben immediat.

NOTA: Es produïren dues detencions que conclogueren amb sendes multes de 25.000 ptes.

Emisora: "LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA"

Transmet: Dimarts, Dijous i Dissabte de 13,30 a 13,45.

Ondes: 14.545 Kil. ó 20,6 m.

12.220 " ó 24,5 "

15.565 " ó 19,3 "

10.167 " ó 29,5 "

IN F O R M A C I O

B A N C A:

Els verticalistes han començat les del.iberacions del CONVENI DE BANCA. Tota la negociació s'està portant amb gran secret, i tota informació es passada de tal forma que quan arriba als interessats ja no te cap força per facilitar cap tipus d'acció que pugui pressionar a la comissió Social o a l'Econòmica a plantajaments provinents dels interessos dels treballadors.

A BANCA, on cal recordar que els mesos de Gener i Febrer del.971 es varen dur a terme accions que paralitzaren practicamente la totalitat dels Bancs, principalment els de Madrid i Barcelona, succeix en gran part

el mateix que a SEAT. Hi han indicis molt clars per suposar que hi aurà un "bon conveni" i que serà signat a primers de desembre.

La creença de que hi aurà un bon conveni està basada, apart de la política laboral general ja exposada en l'article de SEAT, en la necessitat de personal qualificat que es despren del IV Pla d'Expensió Bancària, el qual preveu l'apertura d'un gran número d'oficines bancàries. Sabem de bancs on s'arribat situacions extremes com fins a pressionar a empleats per tal de que acceptessin un ascens a "Jefe de 6a" (Visitadors) o "Jefe de 4a" per oficines instal·lades fora de Barcelona. La resistència a l'acceptació de l'ascens la provocà en gran part la poca diferència en la remuneració salarial que hi ha d'una categoria a l'altre.

L'augment salarial que segons les fonts ben informades repercutirà amb el nou conveni és de l'ordre de les 44.000 ptes. anuals per un Oficial 1a amb 6 ó 7 trienis, el primer any i 35.000 ptes. el segon any...

SEGUEIX LA REPRESSIO :

Justo Fernández, ex-secretari del Jurat d'Empresa del Banc Hispà Americà de Madrid, destacat lluitador, desposseït del seu càrrec sindical a causa de les accions dels mesos de gener i febrer del 1.971, junt amb tres enllaços sindicals més, han rebut comunicació de trasllat a una oficina d'un autèntic recó d'Espanya.

En altres bancs, tant de Madrid com de Barcelona, la repressió segueix, evidentment amb formes més diplomàtiques, aïllant als militants obrers del contacte amb els seus companys, i destinant-los a despatxos on només hi han dos o tres empleats, o bé enviant-los a treballar en els so-

terranis on hi han instal·lades les caixes de valors.

BANC DE BILBAO (Barcelona):

L'empresa està aplicant una veritable persecució a diversos enllaços sindicals i empleats que han demostrat la seva disconformitat amb un tipus de mentalitat inspirada per un alt càrrec de l'empresa. Recentment, a causa d'una circular signada per membres del Jurat i enllaços, s'ha intentat obrir expedient disciplinari contra aquestes persones, sense aconseguir-ho. El Banc de Bilbao sempre s'ha caracteritzat per una "singular repressió", malgrat la política de "una rosa para cada mujer".

HISPANO OLIVETTI:

Al plantejar la denuncia del Conveni Col·lectiu el més d'octubre, la direcció de l'empresa va indicar que excluïa de les del·liberacions a Rápida, S.A. (montatge de màquines de cosir Wherteim).

El conveni així quedava només per Comercial Mecanogràfica, S.A. i Olivetti. En front d'aquest plantajament el Jurat d'Empresa mantingué el principi de no del·liberar si no era en conjunt per les tres empreses.

La solidaritat es concretà en un atur d'un quart d'hora el dia 18 d'octubre en el que hi varen participar un 80 % de la totalitat del personal de la fàbrica.

Malgrat tot, la proposta d'Olivetti es mantenia forta i veien que s'avençaven les negociacions, el Jurat acceptà iniciar la discussió del conveni amb la inclusió d'un punt concret de reivindicació que era el de la inclusió de Rápida, S.A.

A partir de la primera setmana de novembre hi han assemblees diàries enfront del Jurat, després de dinar en les que es concentren unes 300 treballadors per tal de rebre informació i anar tramitant les reivindicacions essencials.

El dia 7 són amonestats per escrit tres tècnics acusats de participar en les assemblees.

El dia 8, després de la reunió de la Comissió deliberadora es comunica que l'empresa no està d'acord en cap punt de la plataforma reivindicativa presentada pel Jurat i a més a més proposa conveni per tres anys.

El mateix dia 8 i ja coneguda la postura empresarial, l'assemblea obrera decideix iniciar un baix rendiment en algunes cadenes de muntatge per a protestar per les sancions i per la poca "generositat" de l'empresa.

Tot seguit l'empresa comunica que la discussió del Conveni queda aturada fins que no es normalitzi la situació.

Durant els dies 9 i 10 continuen celebrant-se assemblees en els dos torns del dinar i en alguna d'aquestes assemblees els treballadors en surten en manifestació que recorre les Seccions que encara no s'ha incorporat a la lluita, per tal de que s'incorporin al baix rendiment.

En aquests mateixos dies es produeix la segona amonestació a un dels tres tècnics i una quarta a una treballadora, per culpa d'un "xivassó" d'un monitor.

A l'Assemblea del dia 10 es decideix fer el boicot a les hores extres.

Continuen realitzant-se manifestacions després del dinar i després de sortir, a la tarda, convocant al baix rendiment i al boicot a les hores extres. El dia 13 s'acorda declarar el boicot a les hores extres d'una forma total.

El dia 14 la situació es de baix rendiment en un 75% de la fàbrica i a la major part dels centres de treball no es fan hores extres. L'empresa comunica als Caps de Secció i encarregats que aquesta situació no pot seguir i que el dia següent prendrà les mesures oportunes.

(en el proper butlletí donarem nova informació de la lluita a OLIVETTI)

SOLIDARITAT INTERNACIONAL:

La CONFERENCIA DE LES FEDERACIONS INTERNACIONALS DE LA CMT reunida els 25, 26 i 27 de setembre S'AIXECA contra la pretensió de l'actual govern d'Espanya d'adherir-se a la Comitat Econòmic Europea, adhesió que persisteix en sol·licitar amb l'ajuda d'Estat que ja són membres de la C.E.E.. DEMANA a l'Organització regional europea de la CMT que continuï els esforços contra l'adhesió d'Espanya, país reputat com a pertanyent al "món lliure" i on la llibertat sindical és despreciada com ho proven les repressions policiaques que cada dia actuen contra els treballadors. AFIRMA la seva solidaritat amb els treballadors espanyols en lluita i amb les seves organitzacions sindicals democràticament constituïdes i per tant clandestines.

Els joves sindicalistes de la Central Cristiana Metalúrgica de Bel·gica a la seva darrera sessió d'estudi, ES SOLIDARITZEN fermament amb la justa lluita dels treballadors de Vigo. S'AIXEQUEN violentament contra les mesures distorsionadores del govern espanyol, procedents d'un món patronal sostingut per l'exèrcit i la policia i contra els acomiadaments organitzats per vèncer la lluita obrera.

PROTESTEN, finalment, contra l'impossibilitat concreta que existeix en aquest país d'instaurar un sindicalisme lliure, democràtic i veritable.

LA C.M.T. I EL CONSELL DE GUERRA CONTRA EL F.A.C.

Al Assabentar-se a finals de setembre que s'anava a celebrar un Consell de Guerra a Barcelona contra dos militants del Front d'Alliberament Català: RAMON LLORCA i CARLES GARCIA, la Confederació Mundial del Treball i la seva Organització Europea, insistiren novament prop de les autoritats espanyoles per a que es respectessin els drets de la persona humana,

Lamentaven, una altra vegada, que els drets sagrats de la defensa no fossin respectats a Espanya i que tot el tinglado de l'acusació es basi en la tortura aplicada per la policia durant els "interrogatoris".

El Comité Executiu d S.O.C. s'ha adreçat, en lletra del 30 d'octubre passat a En Sico Mansholt, president en funcions de la C.E.E., tot felicitant-lo per la seva postura ferma en defensa de la democràcia europea, i contra la possible participació del Règim franquista en els organismes comunitaris.